

Predikan

Påskdagen 2013, årg. Mark

Psalmer: 146:1-3, 641:7, 148, 153, 154

Pär-Magnus Möller

– Kristus är uppstånden!
Ja, han är sannerligen uppstånden!

Vad är det mer som behöver sägas? Det är ju detta som är vår bekännelse: - Att Jesus inte är död eftersom döden inte kunde behålla honom – han är levande och han går nu före oss till det utlovade landet. Han har berett väg för oss.

Den onde försökte in i det sista använda vår svaghet och otro för att fälla oss. Vår broder Petrus fick känna det in på kroppen då han tillsammans med alla de andra flydde den stund då Jesu blev gripen. Petrus blev rädd, liksom vi alla blir rädda då tro och liv ställs på sin spets. Men det är överspelat nu. Det är inte intressant – Jesus har uppstått, han har förlåtit oss, han vill börja om med oss. Vi lever i ett tillstånd då omstarten liksom är utgångspunkten för allt. Du må ha varit vilken skitstövel som helst; du kan ha tänkt, ont, gjort ont, hotat och dödat – vilka fasligheter som helst kan du ha utfört – och ändå står Jesus där på påskdagens morgon och kallar dig att följa honom. Det är detta som så stort. Så obegripligt stort!

Genom Jesu uppståndelse kan du äntligen rikta blicken bort från dig själv, bort från din självömkan och ditt introverta skådande och bli fri, fri från dig själv. Du är befriad från din ständiga strävan efter bekräftelse; du är ju älskad! Det är för din skull han står där på påskdagens morgon och väntar. För DIN skull! Lev i den insikten!

Men är jag då värdig detta? NEJ, det är du inte... dina handlingar och alla dina onda felsteg skiljer dig från Guds vilja... du kan helt enkelt inte tillhöra Gud för att du är duktig, lydig och moraliskt oklanderlig – du kan bara tillhöra honom eftersom han älskar dig bortom allt detta. Du är hans ögonsten.

Det är inte så att han glömt alla din felsteg – NEJ – något mycket större har skett; han har försonat dem!!! Du är försonad!!! Han har tagit på sig allt som blivit fel och ... ALLT SOM KOMMER ATT BLI FEL... du kommer nämligen att tramsa bort dig många gånger under de jordedagar som återstår, tro inget annat... men det är ändå inte viktigt; Jesus står där ändå på påskdagens morgon för att han vill det... för att han älskar dig... för att han aldrig vill ge upp... Det är nåd. Livsnödvändig NÅD.

Han vill inte längre att du skall skåda din inre misär och förtvivla – han vill istället att du skall se på honom, se in i hans ögon – in i hans liv. I Kristus ÄR vi en ny skapelse. Den gamla har ju dött – och den nya skapelsen har vi fått ta emot genom dopet och tron. Du är inlemmad i Kristus, inlemmad i påskens mysterium, inlemmad i det nya livet.

Visst kan detta vara svårt att tro. När det som låter för bra för att vara sant förkunnas för oss drar vi oss gärna undan, liksom de rädda lärjungarna drog sig undan efter de fruktansvärda dagarna i Jerusalem. Där satt de instängda i sitt rum inte ville tro varken på Maria Magdalena eller på de två lärjungarna som var på ut ur landet. Dessa vittnen hade mött den uppståndne. Han hade visat sig för dem – och de kunde inte tåga om vad det sett – de ville berätta. Men evangelium är svårt att berätta. Det måste på något sätt upplevas. För att evangeliet skall slå rot i en människa behövs något slags möte med Jesus själv – annars blir det bara teori och ord. Evangeliet är inte ord utan möte med Jesus. Evangeliet är Liv!

Det är därför han har kallat oss samman som församling – kallar oss samman in i hans kropp. Det är vi som ÄR KRISTI UPPSTÅNDNA KROPP här i världen. Har ni tänkt på det? Vi ÄR Kristi uppståndna kropp här i världen. Det är vi som är buskapet. I vår gemenskap får evangeliet kött. Orden kan förvandlas och bli till kött; till ögon som ser med uppståndelsens ljus; händer som tröstar med den kraft som himmelriket förmedlar; gemenskaper där den vänskap råder som ser bortom hudfärg, politiska uppfattningar, sexuella preferenser, intressen, erfarenheter av vad det månde vara finns – en gemenskap som ser människan, brodern och systemen som Kristus själv.

Vi är ingen religiös intresseförening, vi är inte en klubb för religiös verksamhet eller kristen kultur – vi ÄR Kristi kropp – och vi får aldrig, aldrig, ALDRIG se oss som något mindre!

För att Kristi kropp skall bli tydlig för världen behöver Kristi liv levas, utövas – gestaltas. Ibland tror vi, såsom Petrus och de andra lärjungarna trodde innan den mötte den uppståndne, att gudfruktigt liv handlar om att inte göra fel, att vara redig, duktig, inte svika, inte bedra, inte vara svag. Men efter uppståndelsen förstod de allesammans att det liv som gestaltar Kristus inte alls ser ut så.

Vi behöver lära oss detta gång på gång, eftersom den onde fortfarande skrämmer oss med den moraliske lärarguden uppe i himmelen som vill få oss att stäcka på oss och spela duktiga så att vi får beröm av den stränge guden. Men bort det ... det är den ondes väg. Vi vill ju följa Kristus. Han är annorlunda!

En gemenskap som präglas av Kristus består av syndare som ständigt lever i och av nåden. Vi är inga moralister, långt därifrån – vi har dött bort från det livet –

vårt ärende är istället nåden som vi själva mer och mer måste lära oss att leva i och av.

För att nåden skall få plats i vår gemenskap behöver vi öva oss i att mer och mer våga tala om vår svaghet – som Paulus vågade: ”... i svagheten blir kraften störst. Därför vill jag helst skryta med min svaghet, så att Kristi kraft kan omsluta mig.” ^{2 Kor 12:9}

Så talar en som mött den uppståndne. Så skall vi också, mer och mer, lära oss att tala. Det är i vår svaghet, i vår strävan efter att dricka nåd – efter att söka livet hos Jesus – som Kristus tydligast syns mitt ibland oss. Det är ju bara den människa som själv lever av nåd som på något sätt kan förmedla nåd – det är bara den människa som själv dricker ut källan som själv kan bli till en källa för andra.

Vi är Kristi kropp – vi är, i Kristus, uppståndelsens ljus, det nya livet, himmelriket gestaltat här på jorden för att ge hopp till en värld som ofta vandrar i hopplöshet. Låt oss allt ivrigare, i kärlek till Kristus och vår nästa, tillsammans öva oss i uppståndelsens underbara liv – ty vi vet att:

- Kristus är uppstånden!
- JA, HAN ÄR SANNERLIGEN UPPSTÅNDEN!!!

